

Herrer ville vide, den 31te August 1868 til omtrent 1,600,000 Rd., men dette Beløb angiver paa ingen Maade den Pensionshyrde, som Staten i sin nuværende Udstrækning maa bære ifølge de paagældende Pensionerslove. For det Første maa der fra disse 1,600,000 Rd. eller, for at være correct, 1,613,000 Rd., drages 413,000 Rd., idet disse angaa Pensioner, som ikke vedrøre Kongeriget Danmark, men som man har overtaget fra Hertugdømmerne, vel at mærke imod at faae en Equivalentsum derfor. Det vilde altsaa være i høi Grad urigtigt, om man vilde betragte denne Deel af Pensionshyrden som Noget, der ligesom fulgte af vore Administrationsforhold; nei, den er snarere at betragte som en Statsgjæld, for hvilken vi have modtaget en Sum, der i og for sig vilde være tilstrækkelig, baade til Forrentning og Afbetaling, og det kan selvfølgelig ikke forandre denne Deel af Pensionshyrdens Charakter, at man har fundet det hensigtsmæssigt og rigtigt at benytte det Equivalent, hvis fulde Beløb vi snart ville have faaet ind, til andre Diemed, der ansaaes som paatrængende nødvendige ligeoverfor Statens Udvikling. Denne Sum af 413,000 Rd., som oprindeligt var Gjenstand for Afløsningen for Hertugdømmerne, er imidlertid senere, deels ved Dødsfald, deels ved Gjenansættelser, nedbragt med 87,000 Rd., og naar dette Beløb drages fra de 413,000 Rd., udgjorde Beløbet altsaa den 31te August 326,000 Rd. Drager man dernæst disse 326,000 Rd. fra det oprindelige Beløb — og om Berettigelsen dertil troer jeg ikke der kan rejses nogen forstandig Tvivl — vil Pensionshyrden blive 1,287,000 Rd. istedetfor 1,600,000 Rd. Men naar man nærmere undersøger dette store Beløb, bliver det klart, at man heller ikke paa nogen Maade kan bruge det umiddelbart til Bedømmelse af, hvad vor Administration koster, baade i Løn og Gæsterløn, thi hvad der i væsentlig Grad har bidraget til at forhøje dette Beløb, er Krigen med alle de deraf følgende Catamiteter, blandt Andet ogsaa den, at man blev nødsaget til at affædige et meget betydeligt Antal Embedsmænd, som man ikke længere behøvede Brug for. Dette Pensionersbeløb, hvor-

om der i den Henseende er Tale, andrager ikke mindre end 560,000 Rd., og det er altsaa hidført fra Omstændigheder, som hvorledes Pensionersloven end havde været, vilde have givet en ganske overordentlig Tilvært, ja, lad mig tilføje, at man ikke engang kan give Pensionersloven Skyld, forsaavidt man skulde kunne sige, at hvis den ikke havde været saa god for Embedsmændene, som den er, vilde dette Pensionersbeløb ikke være løbet saa høit op. Nei, mine Herrer, Pensionersloven er af den Besskaffenhed, at den lovgivende Magt fandt det nødvendigt, billigt og rigtigt for dette Tilfælde at forhøje dens Satser og udvide dens Anvendelse ved Loven af 11te Mai 1866 og 24de Marts 1865. Den nævnte betydelige Hyrde er imidlertid ved Gjenindsættelser bragt ned til 437,000 Rd., og for at være fuldkommen correct skal jeg tilføje, at der ogsaa i dette Beløb er Noget, hvorfor Hertugdømmerne have betalt en Equivalentsum, nemlig 37 pCt. af 257,000 Rd., saaledes at det, der bliver tilbage som Følge af de Ulykker, vort Land har lidt, og som vi maae finde os i at bære, bliver 342,000 Rd. Trække vi nu dette Beløb fra den Sum af 1,287,000 Rd., faae vi tilbage et Beløb af 945,000 Rd., der altsaa maa siges at være den Pensionshyrde, som hviler paa Kongeriget, men vil jeg være fuldkommen correct og usorbeholden, hvad jeg her skal være, maa jeg hertil lægge 52,000 Rd., som udredes af særlige Fonds, og vi ville da see, at den Pensionshyrde, hvorom der her kan være Spørgsmaal, beløber sig til omtrent en Million. Naar jeg nu spørger, om denne Sum ikke er stor for et Land med vor Befolkning, svarer jeg: Jo, den er for stor, og større, end man kunde ønske den, men jeg siger, at naar de Herrer ville benytte dette Grundlag til at bedømme Pensionerslovens Betydning, ere De endnu paa feil Vej, thi det maa vel erindres, at en ikke ganske ringe Deel af disse Pensioner, nemlig 45 pCt. af dem, hidrøre fra en tidligere Tid end Pensionersloven. De tilfælde nemlig Pensionister med over 40 Aars Tjenestealder, og som altsaa vare ansatte under Forhold, der vare langt gunstigere for Embedsmændene og deres Pen-